

sætte de Lønninger, der skulde fastsættes for vedkommende Tjenestemænd, ikke fordi vi i og for sig vilde vise Statspolitiet en særlig Opmærksomhed, men fordi vi mente, at Forholdene her var af en noget særlig Art, idet Statspolitiet laa under en Omordning, hvis endelige Rækkevidde Kommissionen ikke kunde overskue. Statspolitiet er oprettet i Henhold til Lov af 13. Maj 1911 og er derefter blevet forøget gennem Lov af 29. April 1913; endelig har der været nedsat en Politikommission, som skulde beskæftige sig med Statspolitiets Omordning. Denne Kommission har, medens Lønningskommissionen har arbejdet, afgivet en Betænkning, i hvilken der ogsaa fandtes nogle Lønninger, og et Forslag om disse Forhold laa paa det Tidspunkt paa Rigsdagens Bord. Det stod derfor Kommissionen klart, at skulde vi kunne møde med et Forslag for Politiets Vedkommende, maatte vi enten gøre et meget stort undersøgende Arbejde med Hensyn til, hvorledes alle disse Forhold laa, eller ogsaa maatte vi have selve Administrationen til at vejlede os angaaende Lønsatsernes absolutte Højde. Vi valgte at gaa den sidste Vej, og vi gik den Vej, at Repræsentanter for Administrationen mødtes med Repræsentanter for Lønningskommissionen, og vi drøftede saa Forholdene. Administrationen ønskede ikke paa dette Tidspunkt at stille positive Forslag, idet den ikke var inde i Lønningskommissionens System, og det var der jo ikke noget at sige til. Man gav de Oplysninger, vi havde Brug for. Derefter stillede vi selv et Forslag, og dette blev sendt til Administrationen og godkendt af denne med en enkelt Rettelse, som Lønningskommissionen gik ind paa, og efter at dette var passeret, blev endda for Statspolitibetjentenes Vedkommende Lønsatserne sat op indenfor Kommissionen, idet de i Stedet for at være lig Statsbanernes 15de Lønningsklasser skulde være lig 14de Lønningsklasser.

Det er det, der er sket indenfor Lønningskommissionen med Hensyn til disse Forhold, og Kommissionen har hverken begaaet Fejltagelser eller vist mindre Hensyntagen overfor denne Etats Lønningsforhold.

Efter at disse Beløb var blevet bekendt ogsaa for Lederne af Statspolitiets Organisation, søgte dennes Formand mig for at høre, hvorledes Forholdet var. Jeg havde været Formand for det Udvalg, der arbejdede med dette Spørgsmaal; det var derfor ganske naturligt, at han søgte mig. Han har offentlig refereret den Samtale,

han har ført med mig, saa jeg er berettiget til her at nævne den. Jeg gjorde Rede for, hvordan Tallene laa, han gjorde Rede for sit Syn paa Sagen, og jeg sagde til ham, at der utvivlsomt under denne Sags videre Behandling i Rigsdagen vilde blive taget alt muligt Hensyn til de særlige Synspunkter, som var fremsatte fra Politiets Side. Jeg nævnedes ham visse Punkter, hvor jeg kunde tænke mig Ændringer foretaget. Thi vel vil jeg hævde, at der ingen Fejltagelser foreligger, hverken her eller paa andre Punkter i Lønningskommissionens Betænkning — ja, der findes i § 622 en Trykfejl, idet der staa 360, men skulde staa 330, men ellers vil jeg hævde, at det, der er foreslaaet af Kommissionen, er vel gennemtænkt paa alle Punkter, ogsaa med Hensyn til Statspolitiet. Men jeg sagde overfor Formanden for den paagældende Organisation, at vi selvfølgelig under Sagens videre Behandling vilde gøre os bekendt med de Oplysninger, der blev givet, og vilde tage Hensyn til dem og foreslaa de Ændringer, som skønnedes rimelige; jeg nævnedes specielt saadanne Ændringer som at tage Hensyn til Avancementsstigningerne, yde noget højere Patrouillegodtgørelse og lignende. Disse Ting, mente jeg, vilde afbøde en Del af det, Statspolitiet havde at beklage sig over. Dermed troede jeg, at den Sag vilde forløbe paa ganske normal Maade, men der er rejst en meget stærk Agitation indenfor Statspolitiets Rækker og brugt Ord, der er meget stærke, og som jeg absolut ikke tror vil gavne, og som heller ikke bør gavne Statspolitiets Personale i dets fortsatte Forhandling om den endelige Ordning af dets Lønningsforhold.

Det Forslag, der her ligger paa Folketingets Bord, har jeg den Ære at anbefale paa mit Partis Vegne til det høje Tings Velvillie. Det er efter min Mening ugørligt at bygge videre paa Systemet fra 1908. Det er ikke forsvarligt at hobe nye Tillæg, beregnede procentvis eller paa anden Maade, oven paa et Grundlag, som fra alle Sider erkendes at være forældet. Derfor tror jeg, det er rigtigst at gaa over til et nyt Grundlag, og dette Grundlag bør utvivlsomt være det, som Lønningskommissionen her har foreslaaet og den højtærede Finansminister accepteret. Jeg vil haabe, denne Sag kan løses i indeværende Samling. Lønsspørgsmaalene har i de senere Aar ligget udenfor de storpoltiske Kampe. Det har været Skik og Brug i Folketingets Lønningsudvalg,